

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 3. Tertia ratio ex Hugone Victorino. Quarta ex communi scriptorum
sententia ob Dominicae Passionis memoriam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

Primasius ^t, universitas figuratur, propterea canitur; Septies in die laudem dixi tibi: quod alibi dicit, Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

§. III.

Tertia ratio ex Hugone Victorino. Quarta ex communi Scriptorum sententia ob Dominie & Passionis memoriam.

1. Tertia rationem tractat Hugo de S. Victore ^u. Octo horas sancti Patres præceteris ad laudandum Deum elegerunt, medium scilicet noctem, diluculum, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, Vespertas, & Completorium. Quia dignum est, ut homo, qui corpus gerit ex quatuor elementis, quater respectu noctis, & quater respectu diei per diem naturalem Deum sibi placare satagat. Et cum omni tempore laudandus sit Deus, potissimum in prædictis horis laudatur ab Ecclesia, in quibus opera præceteris insignia dignatus est facere. Nocte enim mediâ natus est de Virgine, dilucido surrexit, hora primâ mulieribus ab Angelis nunciata est Resurreccio, hora tertia Spiritus sanctus inflammavit Apostolos, hora sextâ crucifixus est Dominus, hora nonâ emitit spiritum pro salute mundi. In Vesperis commemoramus adventum Domini mundi de Vespere. In Completorio completum erit gaudium Sanctorum in die generalis retributionis. Hæc Hugonis sententia cuiquam subobscura videbitur, dum orationem à nobis fieri commemorat quater in die, & quater in nocte. Sciendum proinde est, ex his, quæ infra dicentur, Primam dumtaxat, Tertiam, Sextam, & Nonam horis diurnis: laudes vero, Vespertas, & Completorium cum Nocturnis nocturno tempori ab illo assignari. Nam & laudes ante solis ortum, Vespere autem & Completorium, vel post vel circa ejusdem occubitus olim celebrabantur, ut suis locis ostendemus.

2. Quarta ratio omnium Scriptorum calculatur approbatur, quam eleganter explicant Rupertus Abbas, & Gemma animæ ^x. Ad conservandam enim copiose Redemptionis memoriam septies in die laudem dicimus Domino, juxta vulgatissimos glossæ versiculos ^y.

^t Primas lib. i. in Apocal. c. 1. ^u Hugo. 3. Speculi de Ecclesia mysteriis. ^x Rup. l. de div. officiis. Gem. l. 2. c. 55. ^y Glos. inc. l. de celebr. Missar

Hæc sunt septenis propriez quæ psallimus horis. Matutina ligat Christum, qui crimina purgat. Prima replet spuit. Causam dat Tertia mortis. Sexta cruci necrit. Latus ejus Nona bipertit. Vespera deponit. tumulo completa reponit.

Plurimi Auctores ex Canonistarum populo alios recitant versus, sed historicæ veritati non omni modo conformes: nam Resurreccio ante primam horam facta est, & quod de hora duodecima dicunt, in Evangelio non legitur.

In matutino damnatur tempore Christus.

Quando resurrexit Primam canit ordo fidelis. Tertia cum canitur tunc est cruciamina passus. Sexta sunt tenebrae per mundi climata factæ. Emissus Non est divinus Spiritus horum. Vespera clauduntur Christi sacra mæbra sepulchro. Christo bessena custodia ponitur hora.

Hæc potissima ratio est, ob quam his horis divinae celebrantur officia: hæc præcipua mysteria sunt, quibus, dum psallimus, insistere debemus: Nihil enim ^z juxta Magni Leonis ^z sententiam, inter omnia opera Dei, in quibus humana admirationis fatigatur intentio, ita contemplationem mentis nostræ & oblectat, & superat, sicut Pafio Salvatoris. Atque utinam possem omnibus horis, ac momentis vitæ meæ tam beatæ Passionis, tam vivificæ mortis recordari, à qua vita, & resurreccio mea, & omne bonum meum procedit. Plus enim mihi constituit Dominus redimendo, quam creando; creando quippe me mihi dedit, redimendo vero & seipsum dedit, & me reddidit mihi. Denique creatus sum, sed non de nihilo redemptus. Flagella, spinas, clivos, & crucem sustinuit amarissimum, totumque sanguinem effudit, ut me vitæ sempiternæ participem efficeret. Vade igitur anima mea ad montem myrræ, collige tibi fasciculum ex omnibus amaritudinibus Domini, & dic cum anima dilecta, Fasciculus myrræ dilectus meus mibi, inter ubera mea comorabitur a. Hunc fasciculum, si semel collegero, nemo tollet à me, inter ubera mea comorabitur. In hoc Iustitiae consummatio, in hoc scientiæ plenitudo, in hoc divitiæ salutis, & copia meritorum. Hæc mea sublimior Philosophia scire JESUM & hunc crucifixum. Nullibi melius discitur quid sit sanctitas, quid sit perfectio, quam in vulneribus Salvatoris. Nulla efficacior medicina ad purgandas animæ fortes; ad curanda conscientiæ vulnera, quam Christi vulnerum meditatio. Horum non

^z Leo Serm. II. de Pass. Domini, a Cant. 1:12.

non oblitiscar in æternum, quia in ipsis vivificatus sum.

M E T R U M I V .

CUrrite sanguineus lacrymarum flumina rictis,
Et corde ab imo tristis exundet dolor.
Erumpant moriente Deo suspiria & intus
Occulta amoris astuent incendia.
Ite manus nocue, sceleratum tundite pectus,
Vindexque aperitis sanguis è venis fuit.
O fluat, & totus detur pro sanguine sanguis,
Measque culpas diluat fuis crux.
Dicite vos cœli, vos conscientia astræ,
Si majus unquam polluit terram nefas.
En jacet exanimis Jobolus & queva Tonantis
D amnata ligno, crimina ut mundi luit.
Spinea ferta caput præcingunt membra cruentis
Discerpta virgis sanguinis rivos pluunt.
Omnis abest species notam dignoscere formam,
Notosque vultus ipsa vix possit parens.
Horruit aspectus, densisque in nubibus æther
Phabique, siderumque condidit facies.
Æternas populi mundo timuere tenebras,
Stravitque mortuus anxias gentes pavor.
Grandia terrifícis sunt saxa excussa ruiniis,
Et ipsa irrepido terra subfiliuit solo.
Scilicet (O Superi cur non emititis ignem?
Cur non ferocem armatis in me dexteram?)
Scilicet (ab scelerum nimis improba causa mortuum
Que lucis, & vita reum Numen facit.)
Scilicet interitum summi genuere parentis
Quæcumque cœli continetur ambitu.
Et vos mortales tantorum causa malorum
Siletis? & non irrigat fletus genas?
Ah fluite o lacrymæ totoque è corpore sanguis.
Ut sole nix soluta, rivis effluat.
Ecce sitis moribundus Amor, date pocula Amantes,
Amoris haustum Rex amantium sitis.
Nempe sitis lacrymas, lacryma ne arescite: vestro
Sedare fletu fervidam cupis situm.

S. I V .

Quinta, & sexta ratio in gratiarum actionem ob divina beneficia. Septima per analogiam ad etatem humanam. Addita quadam de brevitate vita.

Quinto septem distinctis horis servitatis nostræ pensum reddimus Deo, ut pro creationis beneficio septem diebus peracto creatori gratias agamus. His accedit

octava nocturnæ vigiliae hora pro spe resurrectionis, quam mediâ nocte futuram plerique doctiores sentiunt^b, tum quia Dominus se venturum ad judicium tanquam furem in nocte prædictis: tum quia mediâ nocte de adventu sponsi excitatum clamorem in parabola fatuarum, & sapientum Virginum legimus. Facem mihi prætulit ad hanc rationem astruendam Rupertus Abbas^c his verbis: Septem canonicas horas diei non licet à quoquam, qui in conspectu Dei vacuus, & ingratuus apparere nolit, negligenter præteriri. Hæ siquidem creatori nostro deferunt laudes, & pro certis, ac magnis ejus beneficiis quasi vestigiales sunt gratiarum actiones. Ut enim cecinit Prudensius:

Quod generosa potest anima
Lucis, & ætheris indigena
Solvere dignus obsequium,
Quam data munera si recinat
Artificem modulata suum?

Gratiarum actio, inquit Laurentius Justinianus^d, est in intellectu, & cognitæ gratiae Dei bonæ voluntatis indeficiens, & irreflexa intentio. Nullum enim officium referenda gratia magis necessarium, quia majora meretur suscipere, qui collata bona de corde non probatur delere. Invitatur ad magna, qui de parvis gratias age re affuerit, & spem de futuris recipit, qui transacta beneficia recognoscit. Ideo S. Maximus^e, Taurinensis Episcopus, hortatur nos, ut minutissimas aves imitemur, mane & vespere creatori gratias referendo. Et si es, inquit, devotior, imitare lusciniam, cui quoniام ad dicendas laudes dies sola non sufficit, nocturna spatia per vigili cantilenâ decurrit. Et tu igitur laudibus tuis diem vincens operi tuo addre nocturna curricula, & insomnem suscepit laboris industriam psalterii serie consolare. Notat Richardus Victorinus^f septem esse tentationes, importunam, dubiam, subitam, occultam, violentam, fraudulentam, perplexam, quibus impugnantur fideles, juxta illud^h: In sex tribulationibus liberabit te, & in septima non tanget te mali:
Qqqq

^b Ambros. Hieron. Chrysost. August. & alii apud Suarez in 3. p. tom. 2. disp. 30. sect. 10. c Rup. lib. 1. de div. off. c. 1. d Prudent. Cathol. hym. 3. e Laur. Justin. i. qm. vite de orat. c. 7. f Max. hom. 2. de non timendis hostibus carnalibus. g Rich. in Psalm. 90. h Job. 5: 19.